

mine *Ændringsforslag*, saaledes som jeg troede, at det var rigtig, og jeg skal nu overlade til det høie *Thing* og vor høitærede *Indenrigsminister* nærmere at afgjøre, hvorvidt man vil kunne slutte sig til dem, eller man vil foretrække *Fleertallets Ændringsforslag*.

Indenrigsministeren: Allerede ved første *Behandling* af denne *Sag* udtalte jeg, at det forekom mig, at den *Danke*, som var nedlagt i *Lovforslaget*, lettest og rettest vilde have fundet sit *Udtryk*, naar *Loven* havde været indskrænket til to ganske simple *Bestemmelser*, for det første, at *Bortforpagtning* paa 2 eller flere *Personers* *Levetid* for *Fremtiden* ikke kunde tilstedes, og for det andet, at det heller ikke kunde tilstedes at tage *Forudbetaling* ved *Forpagtninger* paa 50 *Åar*. Det erede *Udvalgs Fleertal* har udtrykt den første af disse *Tanker* efter min *Mening* fuldstændig correct i sin § 1, og jeg skal altsaa ikke sige *Andet* om den, end at jeg kan tiltræde den. I *Udvalgets* § 2 første *Stykke* har det udtrykt den anden af disse *Tanker*, og mod denne *Deel* af *Paragraphen* skal jeg derfor ikke indvende *Noget* og heller ikke knytte nogen yderligere *Bemærkning* dertil. Derimod kan jeg ikke undlade at fremkomme med nogle *Bemærkninger* i *Anledning* af den sidste *Deel* af § 2, saaledes som *Udvalgets Fleertal* har foreslaaet den. Den gaaer nemlig først ud paa at bestemme, at *Forpagtningsafgiften* skal være lige stor i alle *Forpagtningsaarene* med *Undtagelse* af de 7 første *Åar*, i hvilke der kan gives et vist *Affslag*, og de 7 sidste *Åar*, i hvilke der kan bestemmes en tilsvarende *Forhøielse*. Jeg antager, at *Hensigten* med at foreslaae denne *Bestemmelse* kun har været den at ville forebygge den *Slags Contracter* — man kunde næsten kalde dem *Proformacontracter* — som vel lyde paa 50 *Åar*, men gennem en betydelig stigende *Afgift* i *Løbet* af disse 50 *Åar* gjør det umuligt, at *Contracten* i *Virkeligheden* kan være saalænge. Jeg tvivler imidlertid om, at denne *Hensigt* vil naaes igjennem det *Forslag*, som her er stillet, og jeg tvivler ogsaa om, at det overhovedet er nødvendigt at indføre *Noget* i denne nye *Lov* for at opnaae denne *Hensigt*. Jeg nærer

ingen *Tvivel* om, at en *Contract*, der afflutes paa 50 *Åar*, men indeholdende saadanne *Vilkaar*, at det er vittentligt, at den kun kan være i 10 eller 20 *Åar*, ikke vil kunne kjendes gyldig. Naar *Udvalgets Fleertal* har troet at forebygge dette ved at bestemme, at *Forpagtningsafgiften* skal være eens for alle *Åarene* med *Undtagelse* netop af de 7 første *Åar*, tror jeg, at dette meget let kan medføre, at man derigjennem faaer *Hjæmmel* til *Afflutning* netop af 7aarige *Forpagtninger*, idet der da ligefrem er givet *Lovhjemmel* for at vedtage en *forholdsvis lav Afgift* i de første 7 *Åar* og en betydelig høiere i de paafølgende 43 *Åar*. Jeg erkjender fuldstændig *Rigtigheden* af — det er vel overflødigt videre at bemærke dette — at man saavidt muligt bør søge at forebygge den *Slags Contracter*, som jeg hencævuede *Proformacontracter*; men, forsaavidt man skalde beholde en saadan *Bestemmelse* som den, det erede *Udvalg* har foreslaaet, forekommer det mig, at et *Dal* af 7 *Åar* er temmelig lidt. Det er naturligtvis beregnet paa — jeg antager det idetmindste, og jeg troer ogsaa, at den erede *Drøfver* udtalte det — at man gennem *Tilslidelsen* til den høiere *Afgift* efter 7 *Åars* *Forløb* vil lette *Forpagteren* *Gjennemførelsen* af saadanne *Forbedringer* ved *Gaar-*den, som ere nødvendige for, at han efter de 7 *Åars* *Forløb* kan svare den fulde *Afgift*, men det forekommer mig, at til at gennemføre en saadan *Forbedring*, ere 7 *Åar* temmelig lidt; det er jo ikke engang en *Rotation* efter den *Driftsmaade*, som man idetmindste meget hyppig har paa sine *Forder*. Der er et *Affslag* i den *aarlige Afgift*, som jeg ikke kan antage, at det har været *Meningen* at ville forhindre eller forebygge gennem et *Lovforslag* som dette; det er det *Affslag*, som nu meget hyppig gives, hvor en *Fæstgaard* overgaaer til en ny *Bruger*, endnu forinden den ældre *Brugscontract* er udløen. I saadanne *Tilfælde* betinges i *Reglen* en *aarlig Aftægt* til den ældre *Bruger* af *Gaar-*den, og det er meget hyppig — jeg vil ikke sige altid — *Tilfældet*, at der tilstaaes en nedsat *Afgift*, saalænge som denne *Aftægt* svares af den nye *Bruger*. Jeg kan, som